

To vadí (Obladi, Oblada)

Petr Spálený

1. Nejlíp se máš, dokud ležíš v kočárku,
to se život nejvíc usmívá,
později holka s mašli sní ti polárku
a začneš chápat, jak to v světě chodívá.

R: To vadí, to vadí, že ta láska ráda nohy podráží,
to vadí, to vadí, že ta láska tíží víc než závaží.

2. V parku ti pak bere věci na hraní,
všichni se tý holky zastanou,
když ji zbijješ, musíš dělat pokání,
a začneš chápat věčnou pravdu nepsanou.

R: To vadí...

*: Ty marně čekáš potají svůj den,
čeká tě osud lokají, ta věčná služba jedný z žen.

3. Pak ta holka jednou mašli vymění
za paruku v barvě havraní
a ty z toho jako socha zkameníš
a začneš chápat, že to láskou zavání.

R: To vadí...

4. Začneš toužit po svém modrým kočárku,
když ti holka s jiným uniká,
zkusíš hledat štěstí v plném pohárku
a začneš chápat, že se marně neříká.

R: To vadí...